

Mál nr. 226/2009

M

og

Vátryggingafélagið X v/ almennrar slysatryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu úr almennri slysatryggingu.

Gögn.

1. Málskot, móttekið 24.6.2009, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 9.7.2009, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 21.5.2008 tók M almenna slysatryggingu hjá X. Fjárhæð dagpeninga á viku hverri nam 100.000 krónum og vátryggingarfjárhæð fyrir algera örorku nam 25.000.000 krónum og dánarbætur námu 15.000.000 krónum. Í vátryggingarbeiðni svaraði M neitandi spurningu um það hvort hann hefði í gildi slysatryggingu hjá öðru vátryggingafélagi.

Þann 5.7.2008 var komið að M þar sem hann lá meðvitundarlaus í skurði í verksmiðjuhverfi á Selfossi. Í málinu liggja fyrir tvö læknafréttir, efnislega samhljóða, annars vegar frá taugalækningadeild Landspítala Háskólasjúkrahúss, dags. 9.7.2008, og hins vegar frá Heilbrigðisstofnun Suðurlands, dags. 23.6.2009. Í bréfum þessum kemur að svo hafi verst sem M hafi verið úti að hlaupa. Hann hafi legið á andliti og fengið “einhvern atýpískan krampa þegar honum er snúið á bretti. Virðist leita í decorticate stöðu, augu horfa upp og með miklum ósértækum nistagmus, er með púls í öllum útlimum, kaldur viðkomu, óvíst hve lengi sjkl. lá í skurði.” M var fluttur á slysa- og bráðadeild Landspítala Háskólasjúkrahúss í Fossvogi. Á leiðinni í sjúkrahúsi er M með stöðuga væga krampa allan tímann, ósértækar augnhreyfingar, horfir upp með mikilli “hæ-vi” hreyfingu. M var með, að því er virtist, nýlega áverka á höfði, nokkuð stórt “hematome” á enni. Kviður var mjúkur. Hann hafi einnig hlotið áverka á hægri hné og hægri handlegg. Virtist detta í “fokus” við og við, horfði í augu þeirra sem hlúðu að honum en svaraði ekki sársaukaáreiti. Það hafi liðið nokkrar klukkustundir þar til samband náðist við hann. Hann hafi einungis talað pólsku og þurft túlk með sér. Ekki hafi verið saga um flog né saga um flogaveiki í fjölskyldu.

Við skoðun við komu á slysideildina var hann með rispur á hægri hlið líkamans og hægri megin á enni. Við taugaskoðun var hann ekki áttaður á stað og stund; ekki “agiteraður”. Augnhreyfingar voru eðlilegar sem og heilataugaskoðun. Kraftar, skyn og “reflexar” voru “symmetrískir”, nema að erfitt hafi verið að meta kraft hægri megin þar sem hann hafi kennt sér mikils meins bæði í fæti og hendi. Hann kvað sársauka stoppa sig af. Þá voru fínhreyfingar sagðar vera ögn verri vinstra megin.

Hvað rannsóknir varðar sem M gekkst undir voru helstu niðurstöður sem hér segir: “CT áverka skann 5.7.: Eðlil. MR höfuð 7.7.: Eðlil. EEG 7.7.: Eðlil. Rtg. af útlimum og mjaðmagrind sýndi enga beináverka. Bl.prufur verið allar eðlil. þar með talið hjartaensým við komu á slysideild, engar elektrolytatrufanir. EKG og Holter: Eðlil.”

M var lagður inn á sjúkrahúsið í tvær nætur. Daginn eftir innlögn var hann áfram ruglaður, man ekki eftir því að hafa hrasað, fékk í eitt skipti kippi sem stóðu í um eina mínútu, kvartaði einnig um “rotatorískan” svima og ógleði sem versnaði við hreyfingar. Næsta dag var hann skýr á stað og stund og verkir voru minni. Svimi var sömuleiðis hverfandi. Álitid var að M hafi fengið krampa, en ekkert fannst við rannsóknir á heila, en það verði þó ekki útilokað að fullu. M var útskrifaður heim til sín með fyrirmæli um að vera frá vinnu í a.m.k viku og hvíla sig. Einnig var

honum ráðlagt að hafa samband aftur, ef hann yrði var við höfuðverk eða fengi aftur krampa. M fékk tíma hjá heilsugæslulækni og ráðgert að eftirfylgd yrði í hans höndum.

Skömmu eftir atvikið mun M hafa farið til Póllands. Í fyrirliggjandi vottorði pólsks heimilislæknis, dags. 3.6.2009, segir að í sjúkraskrá M séu engin merki um arfgenga sjúkdóma eða annað er tengst gæti slysinu þann 5.7.2008.

Í málinu liggja fyrir upplýsingar um það að auk fyrrgreindrar slysatryggingar hjá X hafi M enn fremur keypt slysatryggingu hjá váttryggingafélaginu A þann 13.5.2008 og váttryggingafélaginu B þann 15.5.2008. Mun M einnig hafa krafist bóta úr þessum váttryggingum. Þá mun M einnig hafa keypt sjúkrakostnaðartryggingu innanlands hjá váttryggingafélaginu D sem tók gildi þann 22.5.2008.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 82. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004, getur váttryggingafélag á meðan það hefur ekki samþykkt að veita persónutryggingu, óskað eftir upplýsingum sem hafa þýðingu fyrir mat þess á áhættunni. Slíkra upplýsinga skal aflað beint hjá váttryggingartaka, eða eftir atvikum váttryggðum, sem skal veita rétt og tæmandi svör við spurningum félagsins. Spurningar X er lúta að upplýsingum um slysatryggingar hjá öðrum váttryggingafélögum hafa þýðingu fyrir mat þess á áhættunni.

M, sem er pólskur að uppruna, mun hafa starfað hér á landi sem byggingaverkamaður. Hann kaupir almenna slysatryggingu hjá X með háum váttryggingarfjárhæðum, en leynir því við váttryggingartökuna að skömmu áður hafi einnig keypt sams konar váttryggingu hjá tveimur öðrum váttryggingafélögum hér á landi auk þess sem hann keypti um svipað leyti sjúkrakostnaðartryggingu innanlands hjá fjórða váttryggingafélaginu. Af fyrirliggjandi læknisfræðilegum gögnum verður ekki með neinu móti ráðið að M hafi hlotið líkamsáverka sem tengst geta slysi, þegar að honum var komið í skurðinum þann 5.7.2008 eða um einum og hálfum mánuði eftir að hann keypti fyrrgreindar váttryggingar. Bera gögnin það miklu fremur með sér að áverkar og sjúkdómseinkenni, sem fram komu hjá honum, hafi verið tilbúningur.

Þegar framangreint er metið heildstætt þykir mega slá því föstu að M hafi svíksamlega leynt X upplýsingum sem því voru nauðsynlegar við áhættumatið. Samkvæmt 1. mgr. 83. gr. laga nr. 30/2004 ber váttryggingafélag ekki ábyrgð, ef váttryggingartaki eða váttryggður hefur svíksamlega vanrækt upplýsingaskyldu sína skv. 1. mgr. 82. gr. og váttryggingaratburður hefur orðið. Af þessu lagaákvæði leiðir að X ber ekki ábyrgð á því tjóni sem M kveðst hafa orðið fyrir við atvikið þann 5.7.2008.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr almennri slysatryggingu hjá X.

Reykjavík, 21. júlí 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.